

România pentru toți

Viziunea mea pentru modul în care ar trebui să arate atât țara, cât și reprezentanții din Parlament, se poate rezuma în sloganul „România pentru toți”. Vreau să contribui la clădirea unei țări în care e loc pentru toți - și în care Statul face tot posibilul să-i creeze fiecăruia un mediu propice dezvoltării sale. Niciun român n-ar trebui să fie obligat să plece pentru că nu este loc pentru el în țară - fie din lipsa oportunităților, fie din cauza unui sistem corupt care pune piedici acelor care doresc să ia inițiativa.

a. România pentru cei tineri

Tineretul devine o prioritate doar în pragul alegerilor. Iar asta trebuie să se schimbe, printr-un dialog constant și eficient nu doar între partidele politice și tineri, dar și între Stat și asociațiile sau federațiile cu rol de reprezentare. În ultimii ani, am observat încercări de a avea acest dialog, însă rareori a dus la conturarea de politici publice pentru tineretul al cărui nevoi sunt tot mai diverse.

Avem documente care dau direcții de politici publice - legi și strategii naționale pentru tineret, dar sunt neasumate politic și neadaptate la nevoile actuale. De trei decenii s-au încercat ameliorări specifice, punctuale, ale situației tineretului, însă nu au dat niciodată rezultat pentru că nu s-au regăsit într-un plan integrat, de lungă durată - într-un plan de schimbare a paradigmei care să fie conceput împreună cu tinerii, și nu pe baza a ceea ce partidele sau Statul consideră că s-ar potrivi pentru nevoile și așteptările lor.

Tinerii se regăsesc într-un con de umbră, însă tocmai situația aceasta, dacă e tratată inteligent, poate duce la dinamizarea întregului sector. Iar aici putem vorbi despre diversificarea modului prin care actorii relevanți intervin în conceperea de politici publice pentru tineret, despre susținerea asociațiilor și federațiilor de tineret prin utilizarea eficientă a resursei umane și financiare de care Statul dispune, dar și despre oferirea de oportunități de câștigare a experienței printr-un parteneriat real între tineri și Stat.

b. România pentru cei plecați departe

Cel puțin 3 milioane de români au părăsit țara în ultimii 30 de ani. Plecați inițial din motive economice, mulți au rămas după obișnuirea cu un sistem care respectă cetățeanul și cu servicii publice corespunzătoare unei țări dezvoltate. Toate partidele politice și curentele ideologice vorbesc despre „readucerea” românilor acasă. Din păcate, pentru mulți din aceștia, o astfel de repatriere nu numai că nu este dezirabilă, atât timp cât contextul de acasă nu se schimbă radical, dar devine și logistic imposibilă,

mai ales în cazul familiilor care și-au născut și crescut copiii în mediile din țările respective, socializându-i în contexte radical diferite față de situația celor care s-au născut și au crescut în România.

O Românie pentru cei plecați departe nu mai poate fi, deci, doar o Românie teritorială. Mai ales în Secolul Digital, țara noastră poate exista oriunde este un român, o familie de români, o comunitate de români. Politicile publice trebuie să se creioneze în sensul deteritorializării apartenenței la națiunea română, astfel încât și românii din Diaspora să devină cetățeni deplin implicați în mersul bun al României din toate punctele de vedere (economic, comunitar, politic), fără ca neapărat aceștia să fie prezenți fizic pe teritoriul României. Înainte însă de a putea propune politici precise în acest sens, trebuie să putem schimba paradigma spre deteritorializare. Pentru că o Românie pentru cei plecați departe nu poate fi decât deteritorializată, chiar digitală.

c. România pentru cei lăsați în urmă

Educația reprezintă baza unei economii competitive și a unei societăți puternice cu oameni care au încredere în ei înșiși. Investiția în educație este probabil cea care aduce cele mai mari beneficii pe termen lung unei comunități. Educația a fost percepută mult timp drept mijlocul prin care se poate atinge mobilitate socială între generații, însă putem constata că prin educație de fapt sunt ranforsate inegalități economice între elevi. O putem observa din plin, chiar în sistemul educațional public din România, unde lecțiile din clase sunt suplimentate cu meditații plătite privat de către elevii care provin dintr-un mediu socio-economic favorabil, oferindu-li-se un avantaj în accesarea în licee cu profesori care au o pregătire profesională de calitate și mai departe în admiterea la facultăți și universități competitive. Acest potențial pierdut ne costă - ne costă bani, ne costă inovație, ne costă competitivitate. Eu cred cu tărie că în fiecare copil al acestei țări se poate ascunde un om de succes, dar oamenii de succes devin oameni de succes numai dacă investim destul în ei. Consider că merită inclusiv să recurgem la deficite bugetare pentru a investi în educație și a le oferi copiilor noștri cel mai bun start în viață, făcând pas cu pas din ce în ce mai irelevant statutul socioeconomic din care provii sau profesia pe care o au părinții tăi pentru dezvoltarea educațională și profesională a ta.

d. România pentru cei eficienți

Administrația publică trebuie reformată din temelii - iar cheia este digitalizarea, laolaltă cu o reformă a unităților administrativ-teritoriale.

Un proiect vechi de mai bine de un deceniu, intitulat „Portalul e-România”, avea ca țintă reunirea tuturor serviciilor publice în online prin intermediul unui site unic. După 10 ani și cel puțin 12 milioane de euro cheltuite pe consultanță IT, proiectul a murit. Reluarea proiectului într-o formă regândită ar trebui să fie o prioritate pentru viitorul Parlament, în primul rând prin realizarea unui cadru legislativ care să permită

digitalizarea birocrăției și integrarea bazelor de date și a sistemelor informatice ale tuturor autorităților statului.

Astăzi, majoritatea instituțiilor statului și a organismelor administrației publice locale au sisteme informatice proprii, deseori cu software depășit tehnologic (plecând chiar de la utilizarea sistemului de operare Windows XP) și cu costuri mari raportat la plus-valoarea adusă de aceste servicii. Utilizând principiul de bază al economiilor de scară, un stat eficient ar trebui să creeze un serviciu autonom centralizat, sub control civil și parlamentar, pentru susținerea tuturor activităților digitale ale instituțiilor statului. Viteza Internetului românesc și tehnologiile de astăzi ne permit să avem un serviciu de Cloud guvernamental și servicii centralizate de programare, web design și administrare de servere. Nu putem decât să profităm de acest context și să trecem la treabă.

Nu în ultimul rând, dezbaterea publică privind procesul de regionalizare a României, în plin avânt până în 2016, a dispărut cu totul din scena publică odată cu venirea la putere a guvernelor PSD concentrate pe ciuntirea puterii judecătorești. Reforma administrativ-teritorială trebuie să fie o prioritate pentru noul Parlament, iar această reformă nu trebuie făcută prin copierea modelelor altora, ci prin adaptarea formelor instituționale la fondul social, cultural, demografic și economic al teritoriilor românești.